

Stanisław Bukowski „Ojciec”

Stanisław Bukowski urodził się w Kościelisku. Był bardzo dobrym biegaczem narciarskim. Pod skrzydłami Tadeusza Kwapienia w klubie „Wisła – Gwardia” zdobył w swej pięknej karierze sportowej 14 tytułów Mistrza Polski – 8 razy w sztafecie – 4 razy w biegu indywidualnym na 50 km oraz na 30 i 18 km. Wielokrotnie reprezentował barwy Polski na międzynarodowych zawodach. Wystawiono go na Igrzyskach Olimpijskich w Cortina d’Ampezzo w 1956r do konkurencji indywidualnej na 50 km mimo, że kierownictwo polskiej ekipy nie chciało do tej morderczej konkurencji nikogo dopuścić. I szkoda, że na początku nie wierzone w jego siłę. Co prawda Stanisław Bukowski zaczął swój bieg w bardzo wolnym tempie mimo to utrzymywał się w czołówce 20 najlepszych zawodników. O końcowym wyniku zdecydował bardzo dobry finisz i na mecie zjawił się na bardzo dobrej 13 pozycji.

Bukowski nie tylko zajmował się sportem, ale też poświęcał dużo czasu swojej rodzinie. Miał dwoje dzieci, z których był niesłychanie dumny i to właśnie sprawiło, że dano mu przydomek „Ojciec”. Sławę zyskał również przez wspaniałe poczucie humoru i jego niezrównane szaleństwo do tańca góralskiego przez co uzyskał międzynarodową sławę wśród biegaczy narciarskich.

Po zakończeniu kariery sportowej rozpoczął pracę jako trener w klubie „Start Zakopane”. Przez wiele lat pracował w Działoszynie. Wychował wielu Olimpijczyków m.in. Wojciecha Truchanę, Józefa Stopkę oraz olimpijczyka i brązowego medalistę Mistrzostw Świata w Falun Jana Staszka.

Ten niskiego wzrostu lecz wielkiego duchem zawodnika jak i trenera nie przypadkowo nazwano przydomkiem „Ojciec”. Był Ojcem i prawdziwym przyjacielem dla wszystkich zawodników bez względu na przynależność klubową.